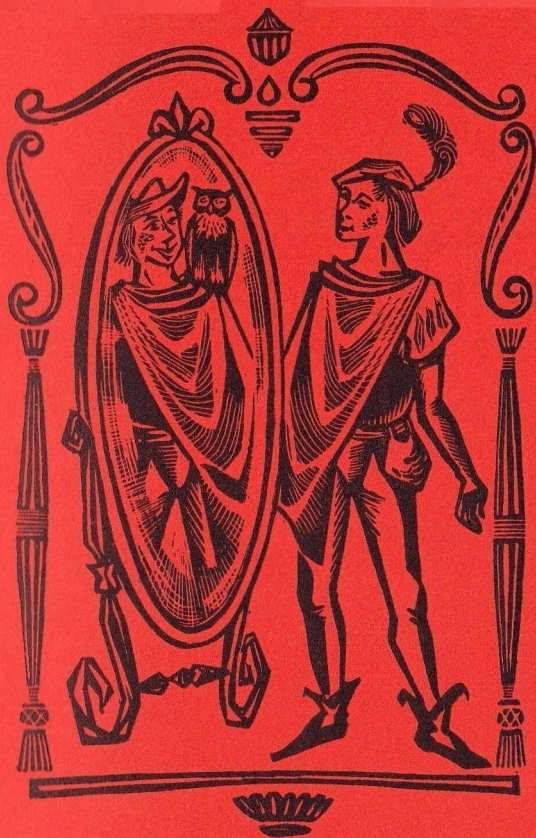

562. Soort zoekt soort, zei de duivel, en hij vloog met de schouwvager weg.
563. 't Spel zit goed, zei Waantje Wats, en hij verloor al dertig kannen bier.
564. Haastige spoed is zelden goed, zei Jan, en hij schoor drie uren aan een baard.
565. Ik geloof aan spoken, zei Puk, en hij bekeek zijn schoonmoeder.
566. We spreken in 't algemeen, zei de Waal, en er verstond hem niemand.
567. Dat is een schoone sprong, zei Barend, en hij stapte over een slootje.
568. Dat staat niet, zei de wagenmaker tot de smid, en zij zagen beiden zwart.
569. 'k Wou dat ik thuis was, zei de kater, en hij zat met zijn staart in de klem.
570. Dat is een staartman, zei Barend de kok, en hij zag een krokodil lopen.
571. Dat is er een zonder steen, zei de duivel, en hij slikte een slak door voor een pruim.
572. Dat is niet al mis, zei de jongen, en hij wierp een steen voorbij de hond, maar tegen de schenen van zijn stiefmoeder.
573. Ik heb die stem nooit gehoord, zei de koster, en zijn geit stond op 't oksaal.
574. Ik houd niet van zo'n stempel, zei Grietje, en zij zag een dief brandmerken.
575. Ik blijf recht, zei de schaverdijner, en hij viel een ster in 't ijs.
576. Dat is een schone steur, zei Aart, en hij haalde een puitaal op.
577. Dat brengt de stiel mee, zei de bakker, en hij kocht krijt.
578. Dat smaakt vunzig, zei Joor, en hij slurpte een stinkei uit.
579. Geen stoef, geen affaire, zei Pepermans, en hij verguldde zijn aardappelen.
580. Stoeffers hebben geen brood, zei Boffer, en hij at zelf radijzen.
581. En wat antwoordde ze ? vroeg Snuij, en hij sprak van een stomme.
582. De stommeriken zijn uit de wereld niet, zei baas Kimpe, en hij stond voor de spiegel.
583. Als de storm zo aanhoudt, dan zijn wij vóór middernacht reeds in de hemel, zei de boer; daar beware ons God voor, zei de dominee.
584. Gemene streken, zei Poor, en er kwam spurrie uit in plaats van klaver.
585. 't Zijn streken, zei Strijker, en hij streek zijn vrouw met de pollepel.
586. Ik kan er niet van tussen, zei de dief, en hij hing in de strop.
587. Laat me toch asemen! zei de dief, en hij had de strop om de keel.
588. Ik vrees voor stukken, zei Mol, en zijn vrouw greep naar de tang.
589. Goed ter taal zijn is een schat, zei Trien Babbel, en ze trok alleman door de goot.
590. Altijd fatsoenlijk, zei Potter, en hij smeerde teer aan zijn haar.
591. 'k Geloof dat ik mis ben, zei Bottel, en hij dronk terpentijn voor levertraan.
592. Een zure teug, zei Puist, en hij dronk azijn om te vermageren.
593. Alles op zijn tijd! zei Brobbel, en hij hield zijn Pasen met Bámis.
594. Ik verlies nooit mijn tijd, zei Treuzel, en hij rookte uit twee pijpen tegelijk.
595. Op tijd uit uw ogen zien, riep Bolleken, en hij lag in de gracht.
596. Tijd is geld, zei Kodde, en hij liet zijn leveranciers wachten.

597. Tijd van komen en tijd van gaan, zei Djille, en 't vaatje was leeg.
598. We leven in een tijd van overgang, zei de vos, en ze trokken hem het vel over de oren.
599. Ieder op zijn beurt een slokske, zei Peer Dorst, en hij dronk de stoop leeg.
600. Vatten is niets, maar doen zwijgen is 'n toer, zei de dief, en hij pakte kiekens.
601. Ge zoudt er onpasselijk van worden, zei Krol, en hij dronk aan de ton.
602. Dat heet men verkleefd zijn, zei Poor, en hij kon de trekplaaster van zijn huid niet afkrijgen.
603. Het spoedt wel, maar het valt wat ongemakkelijk, zei Flip, en hij rolde van de trappen.
604. Nu rijd ik in triomf, zei de dief, en hij werd met een wagen naar de galg gevoerd.
605. Akkoord, zei Trommel, en hij speelde op de trompet, terwijl zijn vrouw keef.
606. Er is zo veel dat niet recht is, zei manke Door, en hij troostte zich.
607. Dat is helemaal verkeerd, zei Haring, en hij zette zijn trouwhoed op om te gaan ploegen.
608. Laten wij ons nu eens lekker warmen, zei Geurt tegen zijn kinderen, en zij zaten bij een rokende turf.
609. In twijfel moet men 't zekerste kiezen, zei Slok, en hij at drie keren op een noen.
610. Uilen bij uilen, zei stikziende Frans, en hij zette een mus bij een kanarievogel.
611. Niet te rap, zei Kwast, en hij krabde een uur aan zijn baard.
612. Mijn vader, zei de ondeugende jongen, zou wel een koe willen kopen, had de schelm maar geld.
613. Studeren is lastig, zei Kikker, en hij kende zijn Vader-ons niet.
614. En avant! riep Kornel, en hij viel achterover.
615. Dat is zeker misverstaan, zei de pachter, en hij zette een dood varken op stal.
616. Ik zal dat varken wel wassen, zei de boer, en hij gooide het in de modder.
617. Ik besluit, zei boer Zep, en hij grendelde 't varkenskot.
618. Ik wilde wel eens vechten, zei Bartel, en hij was tweemaal afgeslagen.
619. Die vent houdt de bas wel, zei de boer, en hij hoorde een kalf blaten.
620. Ik ken de man bij zijn naam niet, maar zijn vader heet Dinges, zei Jantje van Jannes, en hij sprak van zijn broer.
621. Laat dat over u gaan, zei de voerman, en er lag een vent onder de wielen.
622. Verstokte vent! zei de zatterik, en hij klapte tegen een boom.
623. Hoe meer hoe beter, zei Hanske Stroo, en 't ventje had niets.
624. Alle veranderingen zijn geen verbeteringen, zuchtte Jefke Knap, en hij was nog maar een week getrouwd.
625. Een fameuze verbetering, zei Krillis, en hij ging zijn wijf begraven.
626. Dat is heet, zei de heks, en zij werd verbrand.
627. Dat heeft een verklaring nodig, zei Tistje Pinte, en 't bier was troebel.
628. Brandende verlangens moet men blussen, zei Neste, en hij sprong in een bierton.

Spreekwoorden

ZEI - SPREUKEN

J. CAUBERGHE

J. CAUBERGHE

nederlandse taalschat

NEDERLANDSE TAALSCHAT

SPREEKWOORDEN
SPREEKWIJZEN
SYNONIEMEN
CITATEN

BREPOLS

BREPOLS

